

ČESKÝ HLAS

Circular of the Free Czechs Union in Australia.
Oběžník České Jednoty v Austrálii.
Expedition: M. Subrt, 34. Sanderson St.,
West Yarraville - Vic. - Australia.

Melbourne, 15. května 1955.

Číslo 5.

K. Hudousek

Rakouská svoboda jako důkaz!

Rakousku se dostalo svobody - Československu poroby!

Rakousko nemělo uznané exilové vlády a nikdo nehažil v době války jeho zájmy u Spojenců.

Nebylo rakouských politiků, kteří by přinesli národu Národní frontu, zakázání občanských politických stran a vše ostatní, co bylo lidu CSR prezentováno jako "užasná práce v exilu na zachránění svobody státu."

Nebylo v Rakousku lidí, kteří by mohli říkat, že bez nich a jejich činnosti v exilu, by byl osud Rakouska horší. Rakousko bylo prostě "ubohá poražená země, která byla obsazena všemi spojenci." Země, která měla asi 36 politických stran. Jak směšné že? A přece "36 směšných stran" dokázalo udržet nezávislost Rakouska, zatím co politikové z Národní fronty v CSR, kterým 36 rakouských politických stran bylo pro smích, přes všechny velké styky a schopnosti, dovedli Československo již před deseti roky do otroctví.

Podepsání smlouvy o samostatnosti Rakouska, udělalo definitivní škrt přes všechny napsané i řečené pohádky a báje, "co by nás strašného čekalo bez práce hrdinné zahraniční vlády."

Dnes je jasné vidět, že kdyby tito lidé nepřekáželi svým ochraňováním normálnímu vývoji, byl by s. veškerou patrností osud Československa na vlas stejný osudu Rakouska. Kdy samostatnost, se všemi stranami a s veškerým politickým balastem, ale SAMOSTATNOST!

Samostatnost bez statisíců mrtvých, žalářovaných a národem zbraňovaných. Bez vykořisťování naší země bolševiky a bez našeho exilu.

Kerstenův senátní podvýbor vyšetřil a předložil parlamentu Spojených Států, že na zkomunisování CSR má vinu Národní fronta, která potlačila všechny občanské strany! Samostatné Rakousko jen tento posudek podtrhuje a doopravdy. Nezáleží na tom, kdo byl v této záležitosti vyslýchán a zda to byli příslušníci té neb jiné strany. Pravda zůstává pravdou, necht jí říká kdokoliv. Každý kdo otčí pravdu a také všichni příslušníci stran občanských musí potvrdit, že usudek vyšetřovacího výboru byl naprosto správný.

Rakousko prý má být neutralisováno a odzbrojeno, jako součást neutrálního pásma mezi blokem bolševickým a demokratickým. Zprávy říkají, že proti-požadavek USA bude vytvoření neutrálního Polska a Československa. I když jde prozatím jen o kombinace západního tisku, je třeba říci, že CSR a Polsko nemohou být neutrály, pokud v nich nebudou svobodné volby a pokud v nich bude komunistická diktatura.

Svobodné Rakousko je skutečnost. Svobodné Československo a svobodné volby v něm, to je ještě ve hvězdách, díky všehoschopným, ale v politice neschopným politikům druhého a třetího exilu.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Smělým vzletem slunci vstříc!

V. L. Borin.

Češi jsou strašně vzletný národ. Založili si Sokol a hned b. těli "výš, stále výš, smělým vzletem slunci vstříc..." Už by měli být vlastně dávno na slunci, ale nevyšlo jim to časově, nemají ještě dostavěné chalupy. Plot u zahrádky také třeba natřít, barva je drahá, nutno dělat přes čas a tak celkem vzato není času na slunce.

Nu doletěli jsme až do Austrálie a jsou volby ve Victorii. Na výsledku těchto voleb plně nezáleží. Liberální demokrati, kteří zaspali 100 let vývoje, věří sice, že většina v parlamentě je moc. Komunisté však na pověry nevěří a vědí, že moc je v klíčovém průmyslu, v závodech. Ruští demokraté měli v únoru 1918 absolutní většinu v parlamentě, ale tato většina jim ne-

rozsvítila elektriku, neboť závody měly v rukou bolševici a závody stály.

V únoru 1948 měly demokratické strany většinu v československém parlamentě, v odborech však vládli Zápotocký zvolený politickými idioty strany sociálně demokratické, národně socialistické a lidové již v roce 1945. Byli tak hloupí, že se nenaučili ničemu z ruské historie a nevěděli, že si volí vlastního hrobníka.

Není rozhodující, kdo zvítězí ve volbách ve Victorii, hlavní je jak to dopadne v odborech. Kdyby to zde vyhrál pan Evatt a kdyby se mu nepodařilo dobýt do hoka odborové organizace, shoří jak papírový čert, neboť Labour Party je pouze praporkem na odborové žerdi. Bez této žerdi praporek spadne na zem a je z něho jen kus hadru.

Komunisté ponechávají zatím Evattovi všechnu slávu praporku na žerdi a útočí všemi silami na odbory. Jejich síly jsou početně malé, ale dobře disciplinované a nemají proti sobě nikoho, než ještě menší hrstku Australanů organisovaných v Industrial Groups. Masa australského členstva stojí apaticky stranou, nechápu o čem běží, nebyli nikdy politicky vychovávaní.

Průměrně 20% členů odborových organizací v Austrálii jsou noví Australané, z toho přes polovici naši lidé ze zemí za železnou oponou. Odbor nemocničních zaměstnanců má 4 a půl tisíce členů, z toho přes 2.000 našich lidí, kteří sem utekli před komunismem. Množství Čechů, Slováků, Maďarů, vesměs inteligentů a proti-komunistů až do těch hrdel.

Tož tak. V posledním týdnu dubna byla plenární schůze tohoto odboru, která se koná jednou za tři měsíce. A na schůzi prošla absolutní většinou komunistická resoluce žádající, aby organizace se připojila k Evattově frakci Labour Party. Komunisté ve všech odborech bojují pro Evatta a prosazují svoje lidi.

Ta resoluce byla přijata většinou 15./slovy patnácti / hlasy proti osmi. Celkem 23 hlásů od 23 členů, kteří přišli na plenární schůzi odborové organizace, z toho 15 komunistů a 8 členů Industrial groups. Kde bylo 2.000 našich lidí? Nevím, patrně natírali ploty. Tož bratři a sestry natírejte pilně; až dostanou komunisté austrálské odbory do rukou, oni vám to dotrou tak, jak zasluhujete.

Já vím, to je velmi těžká věc jednou za měsíc, anebo za tři měsíce, obětovat večer odborové schůzi a zvednout tam při hlasování vaše těžce upracované pravice proti komunistům. Nechoďte, ale kupte si brusle. Až to tady i komunisté vyhrají, můžete se jít pak klouzat na jižní točnu.

[illegible]

Probudte se !

Většine Vás mladých poznala pravou demokracií až nyní v Austrálii. Srovnáte-li to co jste poznali doma, myslím až po roce 1945 v tak zvané lidové demokracii, kterou nám představovala Národní fronta, jistě s láskou vzpomenete:

Kolikrát jste předložili své doklady cestou z Prahy na Zbraslav, počínaje křestním listem, dále školním vysvědčením, domovským listem, občanskou legitimací, politickou legitimací, partyzánskou legitimací, vojenskou knížkou, vysvědčením o národní spolehlivosti, potvrzením o odpracovaných brigádách, a potvrzením, že jste byli očkováni proti neštovicím. Průkaz, že jste členy Brátek Sovětského svazu, byl zvláště hodnocen.

Přemcování v hotelu se neobešlo bez stejné předkládací procedury, dříve než-li obdržel klíč od pokoje a pak pětkrát za noc si policie ověřovala, že vysvědčení existují a nejsou padělek. Utrmácený nocležník trvalým přešetřováním, byl se nucen dospat pod smrkem.

Idyla u vody při koupání se opakovala s tím rozdílem, že nesměla chybět potvrzenka u odpracovaných brigádách a potvrzení příslušného podniku, že koupající se má řádnou dovolenou, že pracoval řádně a nevynechával směny a hlavně, že jde o nadějného stachanovce.

Automobilista byl zvláště vážený občan. Na každém kilometru se s ním seznamovala kde jaká úřední osoba, cestářem počínaje až po speciální pátračku SNB, která prohlédla řidiče i vůz bystrým okem a když neměl číslo zamazáno, ochotně mu je zamazali a hned vybrali příslušný obnos na úhradu výdajů s jejich důležitou činností. Zjistili i barvu benzínu a běda když do vyfascovaných pěti litru benzínu přilil rum, aby dojel od benzínové pumpy domu.

Plánování bylo u nás také na výši. Potěšení z něho měli všichni občané, ale privilegovaná kasta byli majitelé rodinných domků. V níh na komisi, při opravě padajícího štítu, dostavilo se pravidelně třiatdvacet komisí. Komise zjistili všechny technické i politické okolnosti v čteně důležitosti pro dvouletku a hlavní otázka byla, zda jde při padajícím štítu o štít čistý, za který byl všeobecně považován jeň štít komunistický.

Podnikání bylo hlavně v posledních letech před komunistickým pučem

usnadněno pro vrstvy soukromopodnikatelské, neboť bylo třeba, aby se co nejvíce podniku zařídilo a co nejvíce peněz do nich investovalo, než si je komouši vezmou. Příděly surovin podnikům však byly přidělovány spravedlivě, podle protívahy předaného omastku pro hubu příslušného rozdělovače poukazů.

Dělník podléhal speciální proceduře fyskultury, pod jejímž tlakem dostal praktické zvládnutí páteře, aby vyvrátil všechny výkyvy mezi sympatiemi k podnikateli na straně jedné a ÚRO na straně druhé i přeborníky ve skoku nečekaném ze závodní rady a tak bylo zajištěno, že se dělník z těch kmihů páteř nezlámala.

V lidové demokracii byla neobyčejně důležitá a vážená domovnice, která "udávala" a také ton v dámské, pánské i dětské módě a doporučovala každému co mu bude slušet a co bude z jeho garderoby slušet soudruhům a soudružkám. Byty geniálně rozdělila, aby se nikdo zbytečně necítil osamocen. A nábytek samozřejmě také.

Všechny tyto vymčenosti zde zřejmě naši lidé postrádají, jak by se dalo soudit z nezámku na obraně skutečné demokracie, jak ji poznávají zde. Cítili se z nich lidé s vlnitou páteří než odešli z domova a ještě se jim nerovnala? Mohlo by se jim pak docela snadno stát, že ztratí své "zlaté časy" i zde, jako přišli o níkové, když jim je uval z ruky i s paskem opilý rudoarmějec.

Jsou však přece někteří v nichž nevymřela poctivost a smysl pro povinnost, nevědí však, jak účinně by mohli prospět v protikomunistickém boji a zachování skutečné svobody. Těm bych chtěl připomenout výzvu V. L. Borina, aby se zapojili do práce proti komunistům v australských dělnických odborech. Jde o domyšlenou akci a za daných okolností jedině správnou akci od lidí, kteří byli donuceni komunisty, opustit všechno ve své rodné zemi.

O P.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Boj o Australii.

Federated Iron Workers Association je jednou z největších odborových organizací v Australii. Komunisté vládli v této organizaci do konce roku 1952 a nezanechali za sebou nic než prázdné sliby a 24.000 liber dluhů. Tato organizace má ve Victorii 10.600 členů, z toho, jak právě bylo soupisem zjištěno 2.570 Nových Australanů, kteří do konce roku 1952 platili komunistům příspěvky na propagandu.

Roku 1953 Industrial group získala vedení této odborové organizace. To byla pro komunisty těžká rána, neboť jim vyschl silný zdroj příjmu. Koncem minulého roku uzavřeli komunisté pakt s Dr. Evattem a posílení oprávněnými labouristy zahájili generální útok na znovudobytí této organizace.

Na plenárních schůzích v březnu a v dubnu t.r., bylo nyníjší vedení organizace poraženo, přehlasováno komunisticko-Evattovskou koalici, která žádala, aby nyníjší protikomunistické vedení organizace resignovalo. Z 2570 novo-australských členů, kteří jinak mají plná usta protikomunistických frází, nedostavil se ani jeden na plenární schůzi hlasovat proti komunistům.

Na plenární schůzi dne 10. května byli pozváni novo-australské členové občestvíky v jejich národních jazycích, aby nebylo pochybností o tom, že nerozuměli oč běží. V této organizaci je 24 lidí českého původu. Všichni obdrželi českou pozvánku na schůzi s vysvětlením, že se jedná o krajně důležitou věc. Nedostavil se ani jeden. Přišli však Poláci a Ukrajinci, kteří spolu s Australany protikomunisty, porazili komunisticko-Evattovskou koalici a zmařili jejich plány. Čest Polákům a Ukrajincům! Člověku však začíná být stydno za krajany v Austrálii.

V Melbourne existuje Cyrilo-Methodějská liga, která je českým členem katolické akce. Slyšel jsem, že vedoucím tohoto spolku pan Hofírek, byl odborovým tajemníkem. Je-li to pravda, pak seděl v ÚRO pod vedením Zápotockého, a měl by vědět, jak komunisté pracují. Měl by vědět, že komunisté neuradují, ale jdou za dělníky do závodů. Kdo jim chce čelit, musí také do závodů.

V Austrálii se odehrává rozhodná bitva o duši australského dělníka. V Cyrilo-Methodějské lize jsou mladí lidé a člověk by mohl předpokládat, že v tomto okamžiku nemají na nic čas, poněvadž jdou od závodu k závodu a burcují naše členy australských odborů do boje proti komunismu.

Jsem člověk na již mladý, ne katolík, ale když jsem viděl, že jde o duši australského dělníka a o nás všechny v této zemi, zanechal jsem pohodlí soukromého života a putoval od závodu k závodu, ale českého cyrilo-methodistu jsem tam nepotkal. Totiž potkal, jednoho, v Steelveld, ně jaký Popovský. Když se dozvěděl, že mobilisují novo-australské členy do boje proti komunistům ve Federated Iron Workers Association, začal agitovat proti mě. Komunisté byli poraženi a ani člen CML pan Popovský jim nepomohl. Byli poraženi a

prskají ve "Guardianu", kde mě věnují vzácnou pozornost.

Za počínání Popovského, člena CML, nese spoluzodpovědnost prostředí ve kterém je vychováván a to zejména vedoucí CML a český duchovní této skupiny. V. L. Borin.

~~~~~

Hodnocení sil západních demokracií a Rudé Moskvy.

Častým podnětem k úvahám a diskusím bývá otázka síly demokratických zemí a síly komunistického bloku. Počítají se divise, kvalita vojáků, štábů, technická výzbroj, hospodářský potenciál a všechno co může sloužit k vítězství v možné příští válce. Většina lidí hodnotí síly obou bloků více dle svých přání, dle toho ku kterému táboru inklinují. Na jednu "malíčkost" při tom zapomínají: "Jaká politická skupina bude držet vojenské síly v té které zemi, v eventuelním střetnutí v budoucnu!"

Ze zdánlivě malých příčin mohou vzejít velké následky. Jestliže v soukromém životě přináší mylné hodnocení překážek a nebezpečí řadu nesnází, ztrát a tragedií, v životě politickém přináší tragedii celému národu a národům.

V zajištění potřebných sil k obraně /i k výboji/ slouží činnost politická v míru a dlouho před válkou. Záleží tudíž na politické konstelaci v té které zemi, zda a k čemu budou sloužit její vojenské síly. Politická konstelace v demokratické zemi závisí od voličů. V komunistických zemích od diktátury několika lidí.

I v tom lepším případě, kdy občan má možnost svobodně volit, volí obvykle dle klamných představ svých sňateckých přání, takové osoby neb politické skupiny, které mu nabízejí co nejvíce výhod a požadují co nejmenší oběti. Ti nejnesvědomitější politické pak nabízejí nejvíce a nečiní si starost, jak své sliby splní. Garnitura slušných politiků se obvykle dostane k vládě tehdy, když lid po delší vládě dobrodruha konečně vystřízlívil alespon na čas, než znova upadne do své staré chyby. I toto pravidlo má však svoji výjimku, když lid připustí k vládě marxisty. V takovém případě nebude volič mít příležitost napravit svůj omyl ve volbách příštích. Bude volit pod komunistickou patronací jen jediného kandidáta - komunistického!

A zde jsme u jednoho z nejslabších bodů v obraně západních demokracií v souboji s komunistickým blokem v období studené války.

Demokratické vlády stojí pod trvalým nebezpečím nálad voličů, v jejichž řadách komunisté a jejich pomocníci pracují, demagogicky slibují vše, co si jen duše voliče může přát, vždyť sliby je nic nestojí. Pracují zákeřně ve většině demokratických států bez omezení a svoji činnost přenášejí hlavně do řad dělníků, kterým slibují: "Budete vládnoucí třídou, rozdělíme mezi vás půdu a jiné majetky." Hrají si na vlastence a radí: "Brante Austrálii, Anglii a pod., na jejich březích!" Znájí však dobře, že válka na březích australských je již předem prohrána. Stejně tak, jako na březích Anglie neb Ameriky, kdyby Sověty byly již tak daleko. Podobně mluvili marxisté všech odstínů u nás domá a dělníci se stali otroky státního kapitalismu, odbory které je měli hájit, staly se popohanečskou organizací, sociální zabezpečení, uspořádání a jiný majetek který měli, ztratili. To vše dělník v západních demokraciích neví a nebezpečí, že by se mohl nechat zlákat líbivou politikou slibů komunistů a jejich podporovatelů.

Největší nebezpečí hrozí v zemích se systémem dvou politických stran. Tam stačí komunistům infiltrovat stranu socialistickou, aby dosáhly svého cíle: zmocnit se vlády za příhodného okamžiku. V zemích kde několik stran je nuceno vždy utvořit koalici, aby měli potřebnou většinu pro vládu, je nebezpečí infiltrace stran komunisty daleko menší, neboť by byli nuceni infiltrovat více politických stran, což je nesnadné, aniž by se prozradili předčasně.

Z tohoto důvodu je nutno jen uvítat nově se tvořící, nebo přesněji řečeno, separující se starou Labour Party s tendencí protikomunistickou, od členů podporujících Evattovu marxistickou linii. Antikomunistická Labour Party za dané situace zasluhuje podpory všech uprchlíků před komunismem, usazených v Austrálii, neboť může být důležitým faktorem, zajišťujícím demokracii na tomto kontinentě.

Je zřejmé, že válečný potenciál jednotlivých demokratických zemí, budovaný pro jejich obranu, nemusí v daném okamžiku sloužit proti takovému speciálnímu nepříteli jako jsou Sověty. Chapadla bolševiků v podobě místních komunistických stran a infiltrovaných stran socialistických mohou obrátit zbraně určené pro obranu, proti demokratickému lidu vlastní země. Neexistuje na světě sekta sebevrahů, která si pilněji plete vlastní oprátku, nad tyto komunisty ze západních dem. zemí. To však nic nemění na skutečnosti, že komunistické strany na západě jsou závažným nepřítelem demokratů, zrádci vlastní země a politický i vojenský předvoj Moskvy.

Proto zodpovědní západní státníci musí být tak opatrní a jejich politika je tak nesnadná. Proto musí jednou brát ohled v politice na to, že je před volbami prezidenta, podruhé volba senátu neb do roslanecké sněmovny. Přítelé jsou to volby ve sprátené zemi, kde je nutno přispět vhodným postupem k udržení protikomunistické vlády, neboť přejitím vládní moci na marxistickou stranu, byla by zasazena společné protikomunistické obraně hluboká rána. V okamžiku kdy padne vláda některé ze západních demokracií do rukou marxistů, přechází také veškerá vojenská síla této země na prokomunistickou stranu.

Podobná situace nemůže nastat v bloku bolševickém. Volební systém v komunistických zemích vylučuje jakýkoliv změny režimu i když neprostá většina občanské komunistický režim nesouhlasí.

Očekávání západních politiků, že v Sovětech může nastat ve vládě podstatná změna k lepšímu je naneštěstí bláhová. V komunistické vládě může nastat jen změna k horšímu. Jen větší zločinec se v tomto režimu může uplatnit, je-li to ještě možné. V Sovětech stačí jen zdání podezření, že není dosti spolehlivý, aby byl okamžitě likvidován. Tak je každý pokus o zmírnění komunistického režimu umlčen v zárodku.

Sověty mají proto ve své politice nepoměrně volnější ruku než státy demokratické. Toho pilně využívají a výsledky jejich politiky se jeví na všech stranách. Počínaje všemi smlouvami během druhé světové války, obsazením Číny komunisty, Korea, vyklizením Indočíny, vyklizováním ostrovů ovládaných čínskými nacionalisty, silný vliv komunistů v Japonsku, bezmocné dohady ní se o vrácení zajatců a amerických letců i civilistů, nechybí mnoha k přijetí Rudé Číny do společnosti národů a konečně i asijsko-africká konference národů, z nichž část se staví do "marxistické neutrality" poněvadž vůdci těchto národů jasně vycitují slabost a nerozhodnost západních demokracií a bojí se, že k jejich zabezpečení jen "neutralita" nestačí. Podvědomě se tak podrízejí teroristické politice Rudé Moskvy.

Demokratické státy jsou politicky rozděleny mezi sebou a každý ve svém jádru. Pokud v nich převažují demokrate nad marxisty určitým mocenským poměrem, je tento vyvážen více než plně politickou vahou Sovětů a satelitů v mnohých případech i skrytých pod "neutralitou." Za uvedených okolností je pro Sověty poměrně snadné udržovat v politice svoji superioritu.

Politika silné ruky demokratických zemí proti komunistickým silám je paralysována demagogickým pokřikem vlastních komunistických a socialistických stran, při čemž nechybí označování lidí, kteří bojují za skutečnou demokracii, jako fašisty, nacisty a nejmírněji, jako extrémisty. Co však je větším extrémem než komunismus s bilancí desítek milionů vyvražděných a ještě více uvězněných, zotročených a zubožených lidí všech povolání, bez rozdílů věků a pohlaví.

Není tudíž možno svalovat veškerou vinu pro nedostatečně úspěšnou politiku, jen na západní státníky, ale každý jednotlivý volič je plně spoluviněn, neplní-li řádně své občanské povinnosti. Zodpovědně volící občan může účinně posílit západní demokracie všude a také v Australii.

K. H.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

ČESKÁ JEDNOTA je společenstvím Čechů různých politických názorů a náboženství, ale jednotných v boji proti komunismu.

Příhlášky do České Jednoty a příspěvky na tiskový fond zasílejte na adresu sekretáře: M. Subrt, 34, Sanderson St., West Yarraville. Vic.

Od Šumavy až k Papui.

Tak se zase jednou Čechové ve hněvu svatém vyvztekali a kalafunové blesky hřměly nad Pacifikem.

Tož, Mojmír Zachar popsal zážitky z Papui. Je to myslím jedna z nejlepších emigrantských reportáží, které jsem četl. Autor má bystrý postřeh a vtip, bez něhož každé líčení věci a lidí je unavnou školní ulohou. Autor ovšem trpí nemocí všech začátečníků v literatuře: Nedovede ještě dostatečně měřit slova a jejich dosah. Dovede myslet, ale ne vždy domýšlet. Proto na příklad vypořádal se s lidojedstvem na Papui touto větou: "Clověk je ssavec jako kráva a kromě vegetariánů nikdo z nás nemá námitky proti hovézímu gulášu."

Tož tak, když jeden je ssavec jako kráva, pak nezbytně napíše kraviny. Tak bych dodal k této naprosto nepodařené a nevkusné definici pana Zachara a považoval bych věc za vyřízenou. Mohl bych ještě podotknouti, že ačkoliv nejsem vegetariánem, měl bych námitky proti gulášu z pana Zachara.

Co však z tohoto případu udělala Křesťanská Akademie je stejně tak nechutné, jako kravina pana Zachara. Píší: "Pokládáme Papuánské Epištoly"

za plivnutí do tváře Bohu a našemu národu." Ale pánové, máte moc nízké představy o Bohu, když myslíte, že člověk mu může naplivat do tváře. Tváříte se nesmírně patheticky a jste směšní, neboť si neuvědomujete, že bůh kterému možno naplivat do tváře je dřevěnou mýdlovou papuánských lidí jedů. Ten "národ" už vám odpustím, neboť je starým českým obyčejem míchat národ do všeho a mluvit vezdy jeho jménem. To je pouhým výrazem pocitu menšcennosti. Porě vadž nikým nejsem a nedovedu nic kloudného říci, musím si do dat vážnosti jménem národa. Mám-li zácpu, dlužno říci, že něco je shnilého v národě českém.

Mojmír Zachar ve své jinak dobré reportáži řekl jeden a snad více nesmyslů, z kterých ho možno kritisovat jazykem tak ostrým, jakým on mluví. Necht řekl jeden neb sto nesmyslů, je přes to bližší křesťanství, není-li pokrytcem. A pokrytci jakkoliv skrytí za obrazy svatých, mají k Bohu dále, než lidé přímí i snad zmatení ateismem.

V těchto dnech se totiž bojuje o duši člověka v Australii. Bojuje se v závodech, v odborech o duši člověka proti komunismu. Neviděl jsem jednoho z našich akademických křesťanů na pouti v závodech proti komunismu. Neměli čas napsat: "Pro Boha, lidé chodte na schůze odborových organizací a hlasujte tam proti komunistům." Za to se však chytli jedné krávy v Zacharově reportáži, aby vzbouřili moře i nebesa. Ono totiž takové rozhořčení nevyžaduje žádné námahy. Možná to udělat pohodlně u psacího stolku.

Někde ve Svatém Matouši je verš / cituji z paměti /: "Běda vám písaři, farisejové, pokrytci! Putujete přes moře a země, abyste jednoho obrátili, a když se tak stane, je dvakrát více synem pekla, než vy sami!"

Naši akademičtí křesťané by měli začínat každou schůzi tímto veršem a pak by se starali více o boj v austrálských odborech než o nějaký nesmysl v nějaké reportáži.

Ovšem jiným Cechům poskytla reportáž Zachara látku k vhodnému rozhořčení. Nikomu z nich ovšem ani nenapadlo zaujmouti kritický postoj k věci, říci co v reportáži bylo kladného, co bylo nesprávné a proč. Takový postoj kritický by ji nedal příčinu k strašnému mravnímu rozhořčení.

Dříve se rozkládal český Načeraďec od Sumavy k Tatrám, dnes už sahá až k Paříži. Zosteme a brzy nám svět bude malý.

V. L. B.

~~~~~

Poslední zpráva říká, že ČSR povolává na místě jednoho ročníku, ihned dva ročníky nováčků k výcviku. Také předvojenská výchova byla uzákoněna od 16 roků. - Ze by českoslovenští komunisté zbrojili proti Sovětům; aby je neprodali za neutralisaci Německa? A proti Západu přece zbrojit nemohou, vždyť mu usty Hromádkovými nabízejí koexistenci.

P. B.

????????????????????

Český obchodník se zavedeným obchodem a filiálkami, má zájem o spolupráci s českým společníkem. Vážným zájemcem podá bližší informace pan Z. Simon, 59, Wilson Street, Burnie, Tasmanie.

Přátelé hledají: Karla Benedikta a Dr. Ervína Waldmanna.

